

MỘT “BÔNG HOA” TRONG “VƯỜN HOA” ĐÔNG THẠNH

Cuộc đời tôi đã đi qua rất nhiều nơi, gặp gỡ rất nhiều người. Thế nhưng nơi mà tôi luôn xem là ngôi nhà thứ hai của mình chính là ngôi nhà THCS Đông Thạnh. Và những người mà tôi luôn xem là những người thân yêu chính là những người cô, những người thầy, những người anh, những người chị, những người em đồng nghiệp của tôi nơi đây. Bởi ngôi nhà Đông Thạnh luôn cho tôi cảm giác gần gũi, thân thương và ruột thịt. Mỗi thành viên nơi đây đều có những phong cách sống rất riêng, rất đặc trưng. Nhưng một nét chung lớn nhất ở họ mà không làm vào đâu được đó là tình người, tình đồng chí, tình đồng hương, tình thân. Được về đây công tác, được hòa vào mái nhà thân thương ấy là một niềm may mắn và hạnh phúc lớn lao đối với tôi. Và càng hạnh phúc hơn bởi nơi đây còn là nơi hội tụ nhân tài của Đông Thạnh- một đội ngũ giáo viên giàu năng lực, giàu tình thương và trách nhiệm. Với tôi, mỗi thầy cô nơi đây đều là những bông hoa tươi thắm nhất của vườn hoa Đông Thạnh. Chính những bông hoa ngát hương ấy đã làm nên thương hiệu THCS Đông Thạnh trong quá khứ, trong hiện tại và cả trong tương lai. Và trong số những bông hoa tươi thắm ấy có những bông hoa đã và đang tỏa hương, tỏa sắc hết mình để làm đẹp cho cuộc đời. Vàng, đó chính là những người thầy người cô đã cống hiến trọn vẹn cuộc đời mình cho sự nghiệp giáo dục. Họ đã bắt đầu từ tuổi đôi mươi và giờ đây cũng đã đến tuổi xế chiều nhưng lòng nhiệt huyết trong họ vẫn như ngày mới bắt đầu. Họ mãi là những tấm gương sáng ngời cho lớp trẻ chúng tôi noi theo. Một trong số những người thầy người cô ấy mà tôi muốn nhắc đến đó chính là cô Trần Thị Minh Châu, giáo viên dạy Ngữ văn của trường mà đồng nghiệp hay gọi với cái tên thân quen “bà chủ tịch công đoàn”.

Cô Trần Thị Minh Châu là một người con của quê hương Cần Giuộc. Cô sinh năm 1967 tại ấp Tây xã Đông Thạnh huyện Cần Giuộc. Cô tốt nghiệp cao đẳng sư phạm năm 1988 và được phân công về xã nhà công tác cho đến nay.

Cô Trần Thị Minh Châu là một người con của quê hương Cần Giuộc. Cô sinh năm 1967 tại ấp Tây xã Đông Thạnh huyện Cần Giuộc. Cô tốt nghiệp cao đẳng sư phạm năm 1988 và được phân công về xã nhà công tác cho đến nay.

Nhắc đến cô, học sinh và đồng nghiệp đều ấn tượng bởi dáng người nhỏ nhắn mà cân đối của cô. Thêm vào đó là một khuôn mặt khả ái và một giọng nói

thật ngọt ngào và truyền cảm. Chính vì vậy mà những tiết dạy Văn của cô luôn thu hút được đông đảo học sinh. Học sinh đũa nào cũng thích nghe cô giảng bài không chỉ vì giọng nói ấm áp của cô mà còn là vì cô giảng văn rất hay. Từ lúc về trường đến giờ, tôi vẫn luôn bị say nắng bởi nét đẹp ấy của cô. Các cô các bạn trong trường hay gheo cô là người đẹp không có tuổi. Thật vậy, cô cứ đẹp hoài theo năm tháng dù rằng chỉ còn hơn một tháng nữa là cô đã đến tuổi nghỉ hưu. Bọn trẻ chúng tôi hay ước ao: “Giá như mình được như cô nhỉ!”.

Không chỉ vậy, cô còn được mọi người nhắc đến với cương vị là một giáo viên đầy nhiệt huyết. Từ lúc ra trường đến giờ, cô luôn hăng hái thi đua lập thành tích. Những bằng khen, giấy khen của cô nhiều vô số kể. Cứ mỗi lần có dịp nhắc đến thành tích của cô, thì tôi và mọi người đều không khỏi ngưỡng mộ. Và càng ngưỡng mộ cô hơn khi được dự giờ những tiết dạy của cô. Những bài dạy nhẹ nhàng mà như đi vào tận đáy lòng người. Ôi giọng nói ấy, cứ chỉ ấy cứ làm người ta xao xuyến. Những phương pháp mà cô giảng dạy cũng rất tích cực và hiệu quả. Chất lượng giảng dạy của cô luôn đạt trên chỉ tiêu. Nhiều năm liền cô tham gia ôn đội tuyển học sinh giỏi của trường và có nhiều học sinh đạt giải huyện, tỉnh. Hơn nữa, chất lượng ôn tuyển sinh 10 của cô nhiều năm liền đạt tỉ lệ khá cao. Tất cả những điều đó cho thấy cô là một giáo viên đầy năng lực. Và để có được kết quả đó, cô đã phải vượt bao khó khăn, thử thách. Đó là những ngày lặn lội đường xa đi vận động học sinh đi học trở lại. Đó là những ngày cùng học cùng ôn với đàn con thân yêu trong những kì tuyển sinh đầy áp lực. Đó là những lần gặp phải những cậu học sinh ngỗ ngược. Đó là những lần bị áp lực từ công việc và gia đình,... Tất cả những trở ngại ấy đã không làm lung lay một con người, một đảng viên có ý chí kiên định như cô. Nhiều lần vấp ngã tưởng như gục ngã, cô lại đứng lên một cách mạnh mẽ. Bởi trong cô luôn tràn đầy niềm lạc quan, sau cơn mưa trời lại sáng. Ý chí và nghị lực của cô đã làm cho lớp trẻ chúng tôi phải khâm phục và ngưỡng mộ. Mặc dù là giáo viên giàu kinh nghiệm, nhưng cô luôn sẵn sàng chia sẻ những kinh nghiệm ấy cho đồng nghiệp nhất là những giáo viên mới ra trường. Đồng thời cô cũng luôn sẵn sàng học hỏi đồng nghiệp nhỏ tuổi hơn mình những cái hay, cái tiến bộ. Chính vì thế mà ai cũng yêu quý cô.

Không chỉ giảng dạy tốt, cô Châu còn là một cán bộ công đoàn qua nhiều nhiệm kì. Cô hiểu được nhiệm vụ vai trò của tổ chức công đoàn là bảo vệ tiếng nói, quyền lợi của công đoàn viên. Vì vậy những việc nào tốt cho công đoàn viên của trường là cô đều lên tiếng bảo vệ. Cô luôn phối hợp tốt với Ban giám hiệu nhà trường để bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của giáo viên, nhân viên của trường. Cô luôn đi sâu tìm hiểu, nắm bắt tâm tư nguyện vọng của mọi người để an ủi, động viên, chia sẻ, giúp đỡ kịp thời. Cô luôn lắng nghe và thấu hiểu. Những lúc ấy cô làm việc không chỉ vì trách nhiệm mà còn vì cái tâm của con người. Có lẽ vì sự chân thành của cô mà mọi người rất tin tưởng cô.

Người cô ấy không chỉ giỏi việc nước mà còn đảm việc nhà. Được đến nhà cô, mọi người sẽ phải trầm trồ vì căn nhà nhỏ ba gian nhưng luôn sạch sẽ và thoáng mát. Phía trước nhà là cả một vườn hoa do chính tay cô chăm sóc, cắt tỉa. Trong nhà, mọi vật đều được cô sắp xếp, bày trí rất đẹp mắt. Ngoài công việc ở trường, cô còn một nghề tay trái mà người phụ nữ nào cũng mong muốn- nghề thợ may. Cô may áo dài rất đẹp. Phải nói cô rất khéo tay. Cô thường may áo dài cho đồng nghiệp ở trường với giá hữu nghị nhất vì cô hiểu lương giáo viên cũng không nhiều cho lắm. Cô hay nói: “Được nhìn thấy đồng nghiệp mặc những chiếc áo dài đẹp do chính tay mình may thật hạnh phúc”. Hạnh phúc của cô là mang niềm vui đến cho mọi người. Chồng và các con cô chắc cũng sẽ rất tự hào khi có một thành viên ưu tú như thế.

Mỗi nơi ta đi qua, mỗi người ta gặp gỡ đều là cái duyên. Cảm ơn cuộc đời đã cho tôi có những mối duyên lành ấy để tôi được học hỏi và rèn luyện mình. Và thật tự hào khi ngôi nhà Đông Thạnh có một bông hoa tươi thắm như cô. Cảm ơn tất cả những gì cô đã mang đến cho cuộc đời này. Những nét đẹp của cô sẽ mãi là gương sáng cho chúng tôi học tập và noi theo. Thay lời cho toàn thể giáo viên Đông Thạnh, tôi xin gửi đến cô lời chúc sức khỏe, hạnh phúc và thành đạt. Mong cô luôn giữ mãi sự tươi trẻ và yêu đời khi rời bục giảng.

Nguyễn Thị Thơ